

Sygn. akt: II AKzW 668/21

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2021 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Waldemar Szmidt

Protokolant: Karolina Jach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach Marty Irzyńskiej

po rozpoznaniu w sprawie **B. K.**

skazanego za przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. i in.

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 11 marca 2021 r., sygn. akt VII Kow 4851/21

w przedmiocie odmowy udzielenia przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia:

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Stanowisko sądu I instancji wyrażone w zaskarżonym postanowieniu należy ocenić jako prawidłowe. W przypadku skazanego B. K. nie zostały bowiem spełnione przesłanki, które dostatecznie uzasadniałyby udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności na podstawie art. 153 § 2 k.k.w.

W pierwszej kolejności przypomnieć należy, że każde osadzenie w zakładzie karnym z reguły wywołuje negatywne następstwa, tak dla osoby skazanej, bezpośrednio godząc w jej plany życiowe, jak i dla najbliższych jej osób. Jest to skutek popełnienia przestępstwa oraz odbywania orzeczonej za nie kary, którego należy się spodziewać. Zasadą jest też odbycie orzeczonej kary w całości. Przerwa w karze, o jakiej mowa w art. 153 § 2 k.k.w, jako od tej zasady odstępstwo, interpretowana być musi z wąskim rozumieniem wskazanych tam przesłanek. Powyższe przekłada się na sytuacje rzeczywiście najtrudniejsze, związane z zagrożeniem dla podstawowego bytu rodziny, opieką dla osób obłożnie chorych, itp., gdy tym negatywnym następstwom może zaradzić wyłącznie natychmiastowa obecność skazanego na wolności, limitowana okresem udzielonej przerwy.

Opierając się na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym na przeprowadzonym wywiadzie środowiskowym, nie sposób w istocie uznać, aby udzielenie skazanemu przerwy w karze było konieczne. Niewątpliwie sytuacja materialna i osobista osób najbliższych skazanego jest złożona i niełatwa, niemniej jednak stabilna. Podnoszony przez skarżącego stan domu i wynika z tego potrzeba przeprowadzenia remontu nie stwarza zagrożenia

zdrowia i życia osób w nim zamieszkałych. Z kolei osobista opieka nad babcią konkubiny skazanego może być sprawowana zarówno przez samą K. L., w miarę możliwości przez jej rodzeństwo oraz jej matkę. Jak wskazał Sąd I instancji, dzieci konkubiny skazanego są już wieku, który pozwala na samodzielne wykonywanie przynajmniej części obowiązków, przez co nie wymagają one opieki przez większość doby. Zauważyć jednak należy, iż K. L. nie wykorzystuje w pełni możliwości poprawy sytuacji materialnej swojej rodziny poprzez zaniechanie czynienia starań mających na celu uzyskanie pomocy socjalnej. Winna ona również dążyć do uzyskiwania świadczeń alimentacyjnych od jej byłego męża.

Jakkolwiek zachowanie skazanego w miejscu zamieszkania nie budzi zastrzeżeń, to jednak wskazać należy, iż skazany odbywał w przeszłości karę w systemie dozoru elektronicznego, w trakcie której dokonał samouwolnienia. Dodatkowo, zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej kształtuje się na poziomie przeciętnym, co przy uwzględnieniu umiarkowanej prognozy penitencjarnej nie daje podstaw do uznania udzielenia przerwy w karze za celową i uzasadnioną. W ślad za Sądem I instancji podnieść ponownie trzeba, że pogorszenie sytuacji materialnej najbliższych oraz ich ujemne przeżycia emocjonalne związane z izolacją osoby najbliższej są naturalną konsekwencją wprowadzenia kary do wykonania i to sam skazany powinien mieć je na uwadze przed podjęciem przestępczej działalności.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu Apelacyjnego zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie i zaskarżone postanowienie należało utrzymać w mocy. Nadto, z uwagi na trudną sytuację materialną skazanego, który odbywa karę pozbawienia wolności w jednostce penitencjarnej, zwolniono go od ponoszenia wydatków tego postępowania.

ZARZĄDZENIE

- o treści postanowienia poinformować skazanego wraz z pouczeniem o prawomocności

- zwrócić akta sprawy.

Katowice, dnia 19 maja 2021 roku.